

Θέμεν ὅτι τὸ πουνκὶ τῆς χώρας νὰ μὴν τὸ βαστᾶ καὶ τὸ «Παρέδωσε» τῶν λογαριασμῶν νὰ εἶναι εἰς τὰ χέρια τοῦ Καντζιλλιέρη, μὲ ἐτοῦτον νὰ δίνη λογαριασμὸν φανερόν καὶ νὰ τὸν κοιτάζῃ ὁ Ἐπίτροπος μὲ ἐκείνους ὅπου θέλουν εὔρει εὖλογον, 4. γῆ 5. ἀνομάτοι, νὰ εἶναι συνβοηθοὶ του, καὶ αὐτοῖνοι νὰ τοὺς διαβάσουν φανερὰ εἰς τὸν λαὸν τὸν κάθε χρόνον. Καὶ νὰ διαλέγουν 10. ἀνομάτοι θεοφοβούμενοι καὶ πρακτικοί, νὰ στρώνονται τὰ τεφτέρια διὰ τὴν καλὴν κυβέρνησιν τῆς φτωχολογίας, ὅποιους ἤθελεν εὔρουν εὖλογον. Καὶ ἀπὸ τοὺς συνβοηθοὺς τοῦ Ἐπιτρόπου ἕνας νὰ ἔχῃ τὴν ἔγνοια τοῦ Γιαλοῦ διὰ τὸ ὅ,τι πρᾶγμα ἔρχει μὲ ξένα καῖκια, διὰ νὰ μὴν ἐμπορῇ νὰ πάρῃ μήτε μαζιάρεις, μήτε ἀργαστηριάρεις, ἂν δὲν ἤθελεν πούλῃ τρεῖς ἡμέρες εἰς τὸν κόσμον καθοῦ συνήθι. Καὶ ὅποιον ἤθελεν εὔρουν εὖλογον διὰ αὐτὴν τὴν ἐπιστήμη, νὰ ἐμπαίγῃ πάντα μὲ Πατέντα τῆς Κοινότης, διὰ νὰ ἐμπορῇ νὰ διαφεντέβιεται ἡ ἐπιστήμη του. Καὶ αὐτὸς ὁ ὅμοιος νὰ ἔχῃ καὶ τὴν ἔγνοια νὰ ὀρδινάρῃ τὴν κουτουμασία, μὲ ἐτοῦτον νὰ παίρῃ τὸ θέλημα τοῦ Μονσινόρε καὶ τῶν αἰνδέσιμων Πάρουκων κατὰ τὸ παλαιὸν συνήθι. Καὶ ὁ Ἐπίτροπος νὰ μὴν ἐμπορῇ νὰ ἐμποδίσῃ τὸ ὀφίτζιο τοῦ Γιαλοῦ, μήτε τὸ ὀφίτζιο τοῦ Ἐπιστάτη τοῦ Χωριοῦ. Καὶ νὰ γράφεται καὶ εἰς τὴν Πατέντα τοῦ Ἐπιτρόπου. Καὶ διὰ πλερωμὴν τοῦ Ἐπιτρόπου τοῦ δίνομεν γρόσια 60: καὶ τὸ συνειθισμένο συνκίλι. Εἰδὲ ἀπὸ ἄλλα ἰντζέρτα, νὰ μὴν ἐμπορῇ νὰ γυρέψῃ οὔτε ἀπὸ μάντρες, μήτε ἀπὸ καῖκιου ...».

682

1803-1818. Εμπορική και ναυτική νομοθεσία της Ὑδρας.

Γ. Ροδολάκης, «Η ναυτική νομοθεσία της Ὑδρας (1803-1818). Τα “Θεσπίσματα”, οι “Πολιτικοὶ καὶ Θαλασσοεμπορικοὶ νόμοι”, “οι Θαλασσοεμπορικοὶ νόμοι”», *EKEIEA* 38 (2004), σ. 275-305²⁶.

682α

1803-1820. Αποφάσεις των κοινῶν καὶ ιδιωτικὰ δικαιοπρακτικὰ ἐγγράφα. Σέριφος, Ὑδρα.

Π. Ζερλέντης, «Ὑδραίων καὶ Σεριφίων ἐμπορικαὶ σχέσεις», *Νησιωτικὴ Ἐπετηρὶς* 1 (1918), σ. 227-235, αρ. 1-8.

683

1803-1826. Ιδιωτικὰ δικαιοπρακτικὰ ἐγγράφα, ναυτεμπορικὸς νόμος Ὑδρας, σχέδιο τοῦ κόντε Πάλμα γιὰ τὴ σύσταση Συμβουλίου τῆς Επικρατείας. Αργοστόλι, Μεσολόγγι, Ναύπλιο, Τρίπολη, Ὑδρα.

Ἐ. Πρωτοψάλτης (ἐπιμ.), *Ιστορικὸν ἀρχεῖον Ἀλεξάνδρου Μανροκορδάτου*, τ. 1, Ἀθήνα 1963, σ. 9-11 αρ. 1, σ. 72-73 αρ. 54-55,

26. ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΒΛ. ΡΟΔΟΛΑΧΗΣ, *ὁ.π.*, σ. 270-271.

σ. 81-82 αρ. 59-60, σ. 158 αρ. 110, σ. 239 αρ. 167-168, 170· τ. 2, Ἀθήνα 1965, σ. 370-371 αρ. 345-347· τ. 3, Ἀθήνα 1968, σ. 63-64 αρ. 414, σ. 115 αρ. 471, σ. 168 αρ. 515, σ. 185 αρ. 540, σ. 333 αρ. 686, σ. 566 αρ. 866· τ. 4, Ἀθήνα 1974, σ. 14-20 αρ. 1069, σ. 261-262 αρ. 1303· τ. 5, Ἀθήνα 1978, σ. 458-461 αρ. 2520· τ. 6, Ἀθήνα 1986, σ. 200-201 αρ. 2727.

ΜΙΣΘΩΣΗ ΑΛΥΚΗΣ

1824, 18 Μαρτίου

«Διὰ τοῦ παρόντος γράμματος δηλοποιεῖται, ὅτι ἡ ἀλικὴ τοῦ Μεσολογγίου διὰ δημοπρασίας ἐδόθη εἰς τὸν κύριον Μῆτζον Τζίτζιλόνην ὡς προσφερετὴν περισσοτέρας τιμῆς μετρητῶν, δηλ. τάλλαρα κολονᾶτα 2.720, ἥτοι δύο χιλιάδες ἑπτακόσια εἴκοσι, καὶ μετὰ τὴν κάτωθεν συμφωνίαν.

α°. Ὁ εἰρημένος ἀγοραστὴς μένει νοικοκύρης τέλειος νὰ ἐξουσιάζῃ τὴν αὐτὴν ἀλικὴν διὰ ἓνα ὁλόκληρον χρόνον ἀπὸ τὴν σήμερον, ἐννοουμένων καὶ ὅλων τῶν ἐξόδων εἰς βάρος του.

β°. Ὅσον ἄλλας εὐρίσκεται εἰς τὴν ἀλικὴν εἶναι ἐδικόν του, τοῦ ἀγοραστοῦ· εἶναι εἰς χρέος ὅμως νὰ ἀφήσῃ εἰς τὸν καιρὸν δέκα πέντε χιλιάδας κάδους διὰ προῖκα τῆς ἀλικῆς, ὑποσχόμενος ὁ ἴδιος ἀγοραστὴς νὰ πωλῇ τὸ ἄλλας μετὰ τὸ συνηθισμένον μέτρον χωρὶς νὰ τὸ σμικρύνῃ.

γ°. Οὐδεὶς ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ μεταφέρῃ ἀπὸ ξένα μέρη ἄλλας εἰς Μεσολόγγι ἢ εἰς Ἀνατολικόν, μήτε ἀπὸ τὲς ποῦντες ὅπου εὐρίσκονται εἰς τὸ Νιχώρι, τὰ ὅποια εἶναι εἰς χρέος ἡ Διοίκησης, ἐν καιρῷ ὅπου τῆς δοθῇ εἰδήσις ἀπὸ τὸν ἀγοραστήν, νὰ βάνῃ νὰ χαλᾷ τὸ πηχθὲν ἄλλας ἀπὸ τὴν ἀλικὴ τοῦ Μποχωρίου ὅμως ἡμπορεῖ ἐλεύθερα ὅποιος θέλει, νὰ φέρῃ καὶ εἰς Μεσολόγγι καὶ εἰς Ἀνατολικόν.

δ°. Ὁ βάλτος τῆς ἀλικῆς ἀκούεται ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ δὲν ἔχει τὸ ἐλεύθερον νὰ κόψῃ κανένας μήτε φλύδι μήτε ψάθαν χωρὶς τὴν ἄδειάν του· εἶναι εἰς χρέος ὅμως ὁ ἄνωθεν ἀγοραστὴς νὰ δουλέψῃ τὴν ἀλικὴν μετὰ ὅλα τὰ χρειζόμενα χωρὶς νὰ κάμῃ καμμίαν ἑλλειψιν.

ε°. Δοθείσης περιστάσεως (ὃ μὴ γένοιτο) νὰ ἔμβουν οἱ ἐχθροὶ εἰς τὸν Ζυγόν, ἡ Διοίκησις ὑπόσχεται νὰ ἀποκρίνεται εἰς τὸν ἀγοραστήν τὰ ὅσα μετρητὰ ἔλαβε παρ' αὐτοῦ, καὶ περὶ πλέον τὰ νόμιμα ἐξοδά του ἐπὶ τὴν ἀλικὴν, ὑποσχόμενος ὅμως καὶ αὐτὸς νὰ δίδῃ καθαρὸν λογαριασμὸν δι' ὅσον ἄλλας ἐπούλησε, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἡ ἀλικὴ ἔμεινεν εἰς τὴν ἐξουσίαν του.

στ°. καὶ τελευταῖον ὑπόσχεται ὁ ἀγοραστὴς νὰ δώσῃ πρὸς τὸν ταμίαν τοῦ Μεσολογγίου τὸ ἐν τρίτον τῆς συμφωνηθείσης ποσότητος, ὅπερ ἐστὶ τάλληρα κολονᾶτα 906 καὶ 2/3, ἥτοι τάλλαρα ἑνιακόσια ἕξ καὶ δύο τρίτα, καὶ πληρώνοντάς τα ἀπερνοῦν ὀπισθεν τοῦ παρόντος, τῶν δὲ λοιπῶν ἡ δόσις θέλει γίνεσθαι κατὰ μῆνα ἀρχινώντας ἀπὸ τὴν πρώτην τοῦ ἐλευσομένου μηνὸς Ἰουνίου τοῦ τρέχοντος ἔτους, μεριζόμενα εἰς δέκα ἴσα μέρη.

Τούτων οὕτως ἐχόντων ἐγινε τὸ παρὸν καὶ ἐδόθη εἰς χεῖρας τοῦ ἀγοραστοῦ, ἐπέχον τόπον καὶ ἰσχὺν ἐν παντὶ καιρῷ ...

Μεσολλόγγι ...».